

УДК 343.137.5

DOI 10.32782/2523-4269-2024-87-37-42

Литвиненко Ольга Георгіївна,

доктор філософії за спеціальністю 081 «Право»,
доцент кафедри організації досудового розслідування факультету № 1
(Криворізький навчально-науковий інститут
Донецького державного університету внутрішніх справ, м. Кривий Ріг)
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4218-2191>

**Груздь Олександр Іванович,**

кандидат юридичних наук,
старший викладач кафедри організації досудового розслідування
факультету № 1
(Криворізький навчально-науковий інститут
Донецького державного університету внутрішніх справ, м. Кривий Ріг)
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0370-3791>

**ОКРЕМІ ПИТАННЯ ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ**

Статтю присвячено дослідженню проблемних питань під час вручення та повідомлення особі про підозру. Зазначається, що термін «повідомлення про підозру» відсутній у Кримінальному процесуальному законі. Наводяться погляди вчених на це поняття задля формування розуміння щодо його змістовного навантаження. Акцентовується увага на тому, що безпосереднє вручення особі письмового повідомлення про підозру не означає, що кримінальне переслідування відносно такої особи тільки починається, адже складенню такого повідомлення може передувати проведення ряду слідчих (розшукових) дій, з метою перевірки про причетність її до кримінального правопорушення. Досліджено спосіб вручення та повідомлення особі про підозру у разі здійснення спеціального досудового розслідування, запропоновано внести певні зміни щодо джерел розміщення інформації про таке повідомлення.

Ключові слова: повідомлення про підозру, підозрюваний, право на захист, кримінальне переслідування, *in absentia*.

Постановка проблеми. Повідомлення про підозру є важливим етапом розслідування кримінального провадження адже з цього моменту починається відлік строків досудового розслідування та особа набуває статусу підозрюваного відповідно до чого розширюються повноваження слідчого, дізнавача та процесуального керівника. Після початку повномасштабного вторгнення правоохоронні органи України намагаються притягнути до кримінальної відповідальності російських військовослужбовців, колаборантів та інших осіб, які переховуються від них використовуючи процедуру спеціального досудового розслідування «*in absentia*», яка може проводитись виключно до підозрюваного. Вже на цьому етапі виникають труднощі із ефективним повідомленням про підозру, використовуючи способи та механізми передбачені Кримінальним процесуальним кодексом (КПК) України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Актуальність окреслених питань підтверджується значною кількістю публікацій науковців та практичних праців-

ників. Зокрема, їх досліджували Ю Аленін, І. Гловюк, Л. Лобойко, Г. Мудрецька, О. Татаров, Л. Удалова, О. Фараон, В. Федченко, О. Шило, О. Юхно та ін., проте, деякі питання у цій сфері потребують додаткових досліджень.

Метою статті є аналіз наукових поглядів вчених, на інститут повідомлення про підозру, в тому числі під час здійснення спеціального досудового розслідування, задля формування розуміння сутності цього поняття та вдосконалення ефективності такого повідомлення.

Виклад основного матеріалу. Повідомлення про підозру є вирішальним етапом як кримінального провадження в цілому, так і стадії досудового розслідування зокрема [1, с. 22]. Однак, цей інститут має низку недоліків, зокрема відсутнє легальне визначення терміну «повідомлення про підозру», порушуються розумні строки такого повідомлення, право особи на захист, не врегульовано спосіб повідомлення та вручення повідомлення про підозру за відсутності особи.

У Кримінальному процесуальному кодексі України не міститься визначення терміну «повідомлення про підозру», однак науковці мають свої власні бачення щодо цього.

Так, у широкому розумінні повідомлення про підозру – це інститут кримінального процесуального права, який включає в себе відносно самостійні правові норми, направлені на врегулювання правовідносин, які виникають між учасниками кримінального провадження у зв'язку зі здійсненням повідомлення про підозру, його зміною та полягає у вчиненні прокурором або слідчим за погодженням із процесуальним керівником процесуальних дій, що реалізуються у відповідному правозастосовному акті, за наявності якого особа набуває процесуального статусу підозрюваного, а також створює передумови для подальшого руху кримінального провадження та виконання завдань кримінального судочинства [2, с. 228].

Л.М. Лобойко зазначає, що повідомлення про підозру є процесуальною дією (діяльністю), зміст якої полягає у складанні слідчим або прокурором письмового повідомлення про підозру та його вручення особі. Повідомлення про підозру також є процесуальним документом, який означає новий етап стадії досудового розслідування – появу підозрюваного, можливість застосування до нього заходів забезпечення кримінального провадження, які пов'язані із суттєвим обмеженням його конституційних прав, початок притягнення до кримінальної відповідальності [3, с. 236].

О.О. Юхно під поняттям «повідомлення про підозру» розуміє процесуальну дію, що ґрунтується на об'єктивних підставах закону про кримінальну відповідальність і кримінального процесуального законодавства, що складається із передбачених КПК України і інших етапів досудового розслідування та слідчих ситуацій після встановлення, процесуального фіксування і оцінки достатніх доказів в повному і можливішому обсязі, яке складається і вручається в письмовій формі особі, яка вчинила кримінальне правопорушення, і що може доповнюватись новою підозрою або змінюватись відповідно до раніше повідомленої підозри [4, с. 206].

Ми погодимось із зазначеними твердженнями, оскільки, на наш погляд, повідомлення про підозру це обґрунтоване процесуальне рішення слідчого, дізнавача та процесуального керівника щодо підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, з якого починається момент притягнення до кримінальної відповідальності та відлік строків досудового розслідування.

У ч.1 ст. 276 КПК України передбачено випадки повідомлення про підозру, до яких відносять:

1) затримання особи на місці вчинення кримінального правопорушення чи безпосередньо після його вчинення;

2) обрання до особи одного з передбачених цим Кодексом запобіжних заходів;

3) наявності достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення [5].

Оскільки після повідомлення особі про підозру починається стадія притягнення її до кримінальної відповідальності, то важливе значення має порядок та підстави отримання особою статусу підозрюваного.

Однак безпосереднє вручення особі письмового повідомлення про підозру не означає, що кримінальне переслідування відносно такої особи тільки починається, адже складенню такого повідомлення може передувати проведення ряду гласних та негласних слідчих

(розшукових) дій, відносно особи з метою перевірки про причетність її до кримінального правопорушення.

Фактична обвинувальна діяльність щодо певної особи може розпочинатися до винесення слідчим формалізованого процесуального рішення стосовно підозри у вчиненні правопорушення [6, с. 47].

Так, у Рішенні Європейського суду у справі «Шебельник проти України» у п.57 цього Рішення Суд зазначив, що з першого допиту заявника стало очевидним, що його показання були не просто показаннями свідка злочину, а фактично зізнанням у його вчиненні. З того моменту, коли заявник уперше зробив зізнання, вже не можна було стверджувати про відсутність у слідчого підозри щодо причетності заявника до вбивства. Існування такої підозри підтверджувалося тим фактом, що слідчий ужив подальших заходів для перевірки достовірності самовикривальних показань заявника, провівши відтворення обстановки і обставин подій, тобто слідчі дії, які зазвичай проводяться з підозрюваним. На думку Суду, становище заявника стало значно вразливішим одразу після вжиття серйозних слідчих заходів з перевірки підозри стосовно нього та підготовки версії обвинувачення [7]. Виходячи із зазначеного варто відмітити, що фактичний початок переслідування значно порушує права особи, яка de facto підозрюється, оскільки вона не має ані процесуального статусу, ані, відповідно, процесуальних прав та обов'язків, як учасник кримінального провадження.

Вважаємо, що у разі виникнення такої ситуації слідчий, дізнавач мають вжити заходів для підготовки, складення та вручення особі письмового повідомлення про підозру, оскільки зловживання своєчасним повідомленням про підозру суттєво порушує право особи на захист. Отримавши статус підозрюваного особа матиме можливість повноцінно підготуватись до реалізації своїх прав та обрання лінії захисту впродовж усіх подальших стадій кримінального провадження.

Важливим питанням під час винесення повідомлення про підозру є необхідність його належного та безпосереднього вручення особі. Одним із випадків неможливості безпосереднього вручення повідомлення про підозру є відсутність підозрюваного, через що може бути здійснено процедуру спеціального досудового розслідування (in absentia). Під час такої процедури законодавець передбачив певний порядок вручення процесуальних документів підозрюваному при здійсненні спеціального досудового розслідування.

Поняття «вручення» охоплює низку процесуальних дій, які мають бути виконані слідчим або прокурором, а саме: виклик особи відповідно вимог чинного законодавства; установа особи, якій повинно бути вручено повідомлення про підозру; усне оголошення її повідомлення про підозру у вчиненні конкретного кримінального правопорушення, роз'яснення суті підозри; повідомлення особі про її процесуальні права, передбачені ст. 42 КПК, роз'яснення їх суті, вручення пам'ятки про права та обов'язки; підпис слідчого, прокурора, який здійснив повідомлення, місце, дату, час його вручення, підпис особи, яка отримує повідомлення; фактична передача письмового повідомлення про підозру особі [8, с. 114].

Вручення повідомлення згідно ст. 135 КПК є однією технічною дією слідчого (дізнавача) щодо простого надіслання повістки/повідомлення про виклик, в той час як повідомлення про підозру згідно ст. 278 КПК складається з декількох процесуальних дій, а саме прийняття процесуального рішення, обов'язкового погодження

з процесуальним керівником, здійснення виклику особи, безпосереднього вручення повідомлення про підозру та так, як особа набуває «спеціального статусу» у кримінальному провадженні, згідно якого її права можуть суттєво обмежуватися, повідомленням прав та обов'язків, надання їх роз'яснення, а не просто вручення пам'ятки на А4, а також надати можливість особі на забезпечення права на захист, як це визначено ст. 20 та ст. 42 КПК України. Адже дійсно в зазначених вище випадках слідчий (дознавач) не може бути впевненим, що по-перше письмову підозру вручено саме тій особі, яка підлягає в подальшому набуття статусу «підозрюваний» та чи роз'яснено про права та обов'язки, які має підозрюваний згідно норм чинного КПК України, по-друге строки проведення даної дії теж неможливо проконтролювати, так як в момент погодження повідомлення про підозру слідчий (дознавач) вносить дані до ЄРДР, а по факту особа отримує повідомлення набагато пізніше (якщо звісно отримає), по-третє у випадку надіслання на електронну пошту як встановити момент отримання та ознайомлення з листом? [9, с. 256].

Відповідно до ч.2 ст. 7 КПК України сторона обвинувачення зобов'язана використати всі передбачені законом можливості для дотримання прав підозрюваного чи обвинуваченого (зокрема, прав на захист, на доступ до правосуддя, таємницю спілкування, невтручання у приватне життя) у разі здійснення кримінального провадження за відсутності підозрюваного або обвинуваченого (*in absentia*).

Письмове повідомлення про підозру вручається в день його складення слідчим або прокурором, а у випадку неможливості такого вручення – у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень (ч.1 ст.278 КПК України).

Так, відповідно до ст.111 КПК України повідомлення про підозру у кримінальному провадженні є процесуальною дією, за допомогою якої слідчий, процесуальний керівник, слідчий суддя чи суд повідомляє певного учасника кримінального провадження про дату, час та місце проведення відповідної процесуальної дії або про прийняте процесуальне рішення чи здійснену процесуальну дію. Таким повідомленням є повістка про виклик.

Так, у разі неможливості вручити особисто, повідомлення про підозру вручається у спосіб, передбачений для виклику та приводу особи (Глава 11 КПК України, статті 135, 136), тобто: надісланням поштою, електронною поштою; врученням під розписку дорослому члену сім'ї чи іншій особі, яка з нею проживає «для передання»; врученням житлово-експлуатаційній організації за місцем проживання особи або адміністрації за місцем її роботи. [10, с. 106]. Оскільки повідомлення про підозру є важливою процесуальною дією, результатом якої є отримання особою статусу підозрюваного, на наш погляд, нині діючі способи повідомлення про підозру є вкрай не ефективними, оскільки не має реального підтвердження чи ознайомлення підозрюваний з таким повідомленням.

Погодимось із тим, що у існуючих же програмах для роботи з електронною поштою є функція повідомлення про отримання листа, однак вона абсолютно неефективна у плані гарантованого документального (електронного) підтвердження факту отримання вказаних документів конкретною особою [11, с. 165].

У ст. 297-5 КПК України зазначається про те, що повістки про виклик підозрюваного у разі здійснення спеціального досудового розслідування надсилаються за останнім відомим місцем його проживання чи пере-

бування та обов'язково публікуються в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

Виходячи із зазначеного, у разі відсутності підозрюваного і здійснення спеціального досудового розслідування, законодавець пропонує опубліковувати зміст письмового повідомлення про підозру у спосіб зазначений вище.

Окрім цього, з моменту опублікування повістки про виклик, або повідомлення про підозру у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора підозрюваний вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

Вручення процесуальних документів через веб-сайт Офісу Генпрокурора та газету «Урядовий кур'єр» не є новелою, зумовленою воєнним станом. Однак, після повномасштабного вторгнення цей спосіб вручення процесуальних документів став особливо актуальним [12, с. 38], проте має певні проблемні питання.

Процедури «*in absentia*» неминуче припускають деякий відступ від загальних правил кримінального процесу, в тому числі щодо здійснення процесуальної дії – повідомлення про підозру відсутній особі. У зв'язку з цим стороною обвинувачення з урахуванням обставин кожної справи необхідно вживати заходів для повідомлення особи про необхідність з'явитися до слідчих органів та вручення повідомлення про підозру. Вказані дії необхідно належним чином документально зафіксувати, щоб у разі необхідності підтвердити своєчасність та повноту вжитих заходів у суді [13, с. 223]. Вважаємо, що у разі висвітлення особи про складене відносно неї повідомлення про підозру на сайтах загальнодержавного значення не завжди означає те, що особа ознайомилась із його змістом. Навряд чи особа, яка вчинила кримінальне правопорушення буде моніторити сайт Офісу Генерального Прокурора чи читати газету «Урядовий кур'єр», оскільки це специфічні джерела інформації. Відповідно до чого якість здійснення такої процесуальної дії та досудового розслідування в цілому не матиме ефективності.

Ми пропонуємо викладати повідомлення про підозру не лише на сайті Офісу Генерального Прокурора та у газеті «Урядовий кур'єр», а висвітлювати такі повідомлення на офіційних сторінках структурних підрозділів поліції та прокуратури, у тому числі у соціальних мережах, з подальшим здійсненням репостів для розповсюдження інформації. Переконані, що таким чином буде здійснено більше охоплення аудиторії, відповідно до чого підозрювана особа може бути ознайомлена із його змістом та матиме можливість реалізувати своє право на захист.

У разі висвітлення письмового повідомлення про підозру запропонованим нами способом в обов'язковому порядку має бути правильно оформлений цей письмовий процесуальний документ. Він має містити як дані підозрюваної особи, так і прокурора (процесуального керівника) зі слідчим, зміст підозри та формулу кваліфікації і обвинувачення. На такому документі в обов'язковому порядку мають бути підпис прокурора та слідчого, а також печатка органів прокуратури та поліції.

Стосовно ознайомлення із повідомленням про підозру зазначеним нами способом варто підтримати думку про те, що прямі докази отримання вищевказаних документів особою можуть бути відсутніми, однак

сукупність непрямих повинна свідчити про те, що факт їх отримання заходиться поза розумним сумнівом або ж особа своїми умисними діями уникає цього [14, с. 182].

Висновки. Отже, повідомлення про підозру – це обґрунтоване процесуальне рішення слідчого, дізнавача та процесуального керівника щодо підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, з якого починається момент притягнення до кримінальної відповідальності та відлік строків досудового розслідування. Зазначене процесуальне рішення суттєво впливає на можливість особи реалізувати свої права, саме тому особа має своєчасно отримати статус підозрюваного. Тому дізнавачі, слідчі чи прокурор не повинні затягувати процес повідомлення особі про підозру маючи відповідні докази його причетності. Вони повинні вжити заходи для підготовки, складення та вручення особі письмового повідомлення про підозру одразу у разі отримання викривальних доказів, оскільки зловживання своєчасним повідомленням про підозру суттєво порушує право особи на захист.

У разі відсутності особи та неможливості безпосереднього вручення повідомлення про підозру органи поліції та прокуратури мають вживати більш дієві способи такого вручення та повідомлення. Ми пропонуємо викладати повідомлення про підозру не лише на сайті Офісу Генерального Прокурора та у газеті «Урядовий кур'єр», а висвітлювати такі повідомлення на офіційних сторінках структурних підрозділів поліції та прокуратури, з подальшим здійсненням репостів для розповсюдження інформації. Переконані, що таким чином буде здійснено більше охоплення аудиторії, відповідно до чого підозрювана особа може бути ознайомлена із його змістом та матиме можливість реалізувати своє право на захист.

Зазначені нами пропозиції мають покращити існуючий нині механізм вручення та повідомлення особі про підозру і зробити його більш дієвим задля здійснення ефективного досудового розслідування та дотримання прав de facto підозрюваних осіб.

Список використаних джерел

1. Удалова Л.Д. Проблеми унормування інституту повідомлення про підозру. *Кримінальне судочинство: сучасний стан та перспективи розвитку*: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції (Київ, 28 трав. 2021 р.) / [редкол.: В. В. Черней, С. Д. Гусарев, С. С. Чернявський та ін.]. Київ: Нац. акад. внутр. справ, 2021. 376 с. С. 22–25.
2. Кримчук С.Г. Наукові підходи до розуміння поняття «повідомлення про підозру». *Прикарпатський юридичний вісник*. Випуск 2(23). Том 2. 2018. С. 226–230.
3. Лобойко Л. М. Кримінальний процес: підручник. Київ: Істина, 2014. 432 с.
4. Юхно О.О. Проблемні питання повідомлення про підозру особі у досудовому розслідуванні кримінальних правопорушень. *Наше право*. № 1. 2023. С. 204–211.
5. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text> (дата звернення: 15.05.2024).
6. Литвиненко О.Г. Досудове розслідування щодо неповнолітнього підозрюваного: монографія. Київ: ВД «Дакор», 2023. 220 с.
7. Рішення у справі Європейського суду з прав людини «Шабельник проти України» від 19 лютого 2009 року. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/974_457#Text (дата звернення: 15.05.2024).
8. Фараон О. Вручення повідомлення про підозру. *National law journal: theory and practice*. МАІ 2014. С. 114–118.
9. Федченко В.М., Жушман А.А. Окремі прогалини в законодавстві щодо повідомлення особі про підозру. *Science and technology: problems, prospects and innovations: Proceedings of XI International Scientific and Practical Conference Osaka, Japan 3-5 August 2023*. С. 255–258. URL: <https://sci-conf.com.ua/wp-content/uploads/2023/08/SCIENCE-AND-TECHNOLOGY-PROBLEMS-PROSPECTS-AND-INNOVATIONS-3-5.08.23.pdf#page=252> (дата звернення: 20.05.2024).
10. Мудрецька Г.В. Правове регулювання застосування інституту спеціального досудового розслідування в межах кримінального провадження. *Південно український правничий часопис*. № 3. 2017. С. 103–106.
11. Аленін Ю.П., Глобук І.В. Повідомлення про підозру: загальна характеристика та проблеми удосконалення. *Вісник Південного регіонального центру Національної академії правових наук України*. № 1. (2014). С. 161–169.
12. Гутник А. Строки публікації повісток, повідомлень на вебсайті ОГП та в газеті «Урядовий кур'єр». *Кримінальне судочинство: сучасний стан та перспективи розвитку*: матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. (Київ, 2 трав. 2024 р.) / [редкол.: В. В. Черней, С. Д. Гусарев, С. С. Чернявський та ін.]. Київ: Нац. акад. внутр. справ, 2024. 306 с. С. 38–41.
13. Калька І.З. Підстави та порядок набуття процесуального статусу підозрюваного у кримінальному процесі України. *Нове українське право*. Вип. 3. 2021. С. 221–227.
14. Шишман Д. Обізнаність підозрюваного про розпочате кримінальне провадження як обов'язкова умова для здійснення спеціального досудового розслідування (in absentia). *Підприємництво, господарство і право*. № 10. 2019. С. 179–183.

References

1. Udalova, L.D. (2021). Problemy unormuvannya instytutu povidomlennia pro pidozru. [Problems of normalization of the institution of notification of suspicion]; *materialy Vseukrainskoi naukovo-praktychnoi konferentsii*. Kyiv. S. 22-25 [in Ukrainian].
2. Krymchuk, S.H. (2018). Naukovi pidkhody do rozuminnia poniattia «povidomlennia pro pidozru [Scientific approaches to understanding the concept of "report of suspicion]. *Prykarpatskyi yurydychnyi visnyk*. Vypusk 2(23). Tom 2. S. 226–230 [in Ukrainian].
3. Loboiko, L.M. (2014). *Kryminalnyi protses: pidruchnyk*. [Criminal process]. Kyiv: Istyna. 432 s. [in Ukrainian].
4. Iukhno, O.O. (2023). Problemni pytannia povidomlennia pro pidozru osobi u dosudovomu rozsliduvanni kryminalnykh pravoporushen. [Problematic issues of notification of suspicion to a person in pretrial investigation of criminal offenses]. *Nashe pravo*. № 1. S. 204–211 [in Ukrainian].
5. Kryminalnyi protsesualnyi kodeks Ukrainy (2012, April 13). [Criminal Procedure Code of Ukraine from April 13 2012]. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text> [in Ukrainian].

6. Lytvynenko, O.H. (2023). *Dosudove rozsliduvannia shchodo nepovnoletnoho pidozriuvanoho: monohrafiia [Pretrial investigation of a juvenile suspect]*. Kyiv : VD «Dakor». 220 s. [in Ukrainian].
7. Rishennia u spravi Yevropeiskoho sudu z prav liudyny «Shabelnyk proty Ukrainy» (2019). [Decision in the case of the European Court of Human Rights "Shabelnyk v. Ukraine"]. Retrieved from https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/974_457#Text [in Ukrainian].
8. Faraon, O. (2014). Vrchennia povidomlennia pro pidozru. [Delivery of a notice of suspicion] *National law journal: teory and practice*. MAI. S. 114–118 [in Ukrainian].
9. Fedchenko, V.M., & Zhushman, A.A. (2023). Okremi prohalyny v zakonodavstvi shchodo povidomlennia osobi pro pidozru [Certain gaps in the legislation regarding notification of a person of suspicion]. *Science and technology: problems, prospects and innovations: Proceedings of XI International Scientific and Practical Conference*, Osaka, Japan. S. 255–258. Retrieved from <https://sci-conf.com.ua/wp-content/uploads/2023/08/SCIENCE-AND-TECHNOLOGY-PROBLEMS-PROSPECTS-AND-INNOVATIONS-3-5.08.23.pdf#page=252> [in Ukrainian].
10. Mudretska, H.V. (2017). Pravove rehuliuвання zastosuvannya instytutu spetsialnogo dosudovoho rozsliduvannya v mezhakh kryminalnogo provadzhennia [Legal regulation of the use of the institute of special pre-trial investigation within the framework of criminal proceedings]. *Pivdenno ukrainskyi pravnychi chasopys*. № 3. S. 103–106 [in Ukrainian].
11. Alenin, Yu.P., & Hloviuk, I.V. (2014). Povidomlennia pro pidozru: zahalna kharakterystyka ta problemy udoskonalennia [Suspicion reporting: general characteristics and improvement issues]. *Visnyk Pivdennoho rehionalnogo tsentru Natsionalnoi akademii pravovykh nauk Ukrainy*. № 1. 161–169 [in Ukrainian].
12. Hutnyk, A. (2024). Stroky publikatsii povistok, povidomlen na vebсайti OHP ta v hazeti «Uriadovy kurier» [Deadlines for publication of summonses, notices on the website of the Office of the General Prosecutor and in the newspaper "Uryadovy Kurier"]. *Kryminalne sudochynstvo: suchasnyi stan ta perspektyvy rozvytku: materialy Vseukr. nauk.-prakt. konf. Kyiv*. S. 38–41 [in Ukrainian].
13. Kalka, I.Z. (2021). Pidstavy ta poriadok nabuttia protsesualnogo statusu pidozriuvanoho u kryminalnomu protsesi Ukrainy [The grounds and procedure for acquiring the procedural status of a suspect in the criminal process of Ukraine]. *Nove ukrainske pravo*. Vyp. 3. S. 221–227 [in Ukrainian].
14. Shyshman, D. (2019). Obiznanist pidozriuvanoho pro rozpochate kryminalne provadzhennia yak oboviazkova umova dlia zdiisnennia spetsialnogo dosudovoho rozsliduvannya (in absentia) [The suspect's awareness of the initiated criminal proceedings as a prerequisite for conducting a special pre-trial investigation (in absentia)]. *Pidpriemnytstvo, hospodarstvo i pravo*. № 10. S. 179–183 [in Ukrainian].

Lytvynenko Olha,

PhD (specialty 081 "Law"), Senior Lecturer at the Department of Organization of Pre-Trial Investigation of the Faculty No.1 (Kryvyi Rih Educational and Scientific Institute Donetsk State University of Internal Affairs, Kryvyi Rih)
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4218-2191>

Hruzd Oleksandr,

PhD in Law, Assistant Professor at the Department of Organization of Pre-Trial Investigation of the Faculty No.1 (Kryvyi Rih Educational and Scientific Institute Donetsk State University of Internal Affairs, Kryvyi Rih)
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0370-3791>

INDIVIDUAL ISSUES OF REPORT OF SUSPICION

The article is devoted to the investigation of problematic issues during service and notification of a person of suspicion. It is noted that the term "notice of suspicion" does not exist in the Criminal Procedure Law. The views of scientists on this concept are presented in order to form an understanding of its content load. It has been established that the notification of suspicion is a justified procedural decision of the investigator, inquirer and procedural manager regarding the suspicion of a person in the commission of a criminal offense, from which the moment of bringing to criminal responsibility and the countdown of the pre-trial investigation period begins. Attention is drawn to the fact that the direct delivery of a written notice of suspicion to a person does not mean that the criminal prosecution of such a person is just beginning, because the preparation of such a notice may be preceded by a number of public or secret investigative (search) actions, with the aim of verifying his involvement in a criminal case offense. The specified procedural decision significantly affects the person's ability to exercise his rights, which is why the person should receive the status of a suspect in a timely manner. Therefore, inquirers, investigators, or prosecutors should not delay the process of notifying a person of suspicion when they have relevant evidence of his involvement. They must take steps to prepare, draft and serve the person with a written notice of suspicion immediately upon receipt of incriminating evidence, since the abuse of a timely notice of suspicion significantly violates the person's right to defense. The method of serving and notifying a person of suspicion in the event of a special pre-trial investigation has been studied. In the absence of a person and the impossibility of direct delivery of a notification of suspicion, the police and prosecutor's offices should use more effective methods of such delivery and notification. It

is proposed to publish reports of suspicion not only on the website of the Office of the General Prosecutor and in the newspaper "Government Courier", but also to highlight such reports on the official pages of the structural units of the police and the prosecutor's office, with subsequent reposting for the dissemination of information. It was established that in this way, a larger audience will be reached, according to which the suspect can be familiarized with its content and will have the opportunity to exercise his right to defense.

Key words: *notification of suspicion, right to defense, suspect, criminal prosecution, in absentia.*

Надіслано до редколегії 03.06.2024